

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Муратова Олега Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, третьої статті 10, пункту 3 частини першої статті 39 Закону України „Про місцеві державні адміністрації“

Київ
4 липня 2024 року
№ 126-2(II)/2024

Справа № 3-99/2024(206/24)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання, доповідач),
Мойсик Володимир Романович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Муратова Олега Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, третьої статті 10, пункту 3 частини першої статті 39 Закону України „Про місцеві державні адміністрації“ від 9 квітня 1999 року № 586–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20–21, ст. 190) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Муратов О.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) частини другу, третю статті 10, пункт 3 частини першої статті 39 Закону України „Про місцеві державні адміністрації“ від 9 квітня 1999 року № 586–XIV зі змінами (далі – Закон).

Згідно з частиною другою статті 10 Закону „перший заступник та заступники голови обласної, районної державної адміністрації призначаються на посаду головою відповідно обласної, районної державної адміністрації за погодженням з Кабінетом Міністрів України“.

Частиною третьою статті 10 Закону встановлено, що „перші заступники та заступники голів місцевих державних адміністрацій заявляють про припинення своїх повноважень новопризначеним головам місцевих державних адміністрацій у день їх призначення“.

Частиною першою статті 39 Закону визначено, що голови місцевих державних адміністрацій:

„3) призначають на посади та звільняють з посад своїх заступників, керівників структурних підрозділів відповідно до статей 10 та 11 цього Закону“ (пункт 3).

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається, що розпорядженням голови Одеської обласної державної адміністрації від 28 грудня 2020 року № 201/К–2020 Муратова О.М. призначено на посаду заступника голови Одеської обласної державної адміністрації з 30 грудня 2020 року. Муратов О.М. 3 березня 2022 року подав заяву про припинення повноважень новому голові Одеської обласної державної адміністрації. Розпорядженням голови Одеської обласної державної адміністрації від 10 січня 2023 року № 6/к–2023 Муратова О.М. звільнено з посади заступника голови Одеської обласної державної адміністрації.

Муратов О.М. звернувся до Одеського окружного адміністративного суду з позовом до Одеської обласної державної адміністрації про визнання протиправним розпорядження № 6/к–2023 та поновлення його на посаді.

Одеський окружний адміністративний суд рішенням від 29 серпня 2023 року, залишеним без змін постановою П'ятого апеляційного адміністративного суду від 20 грудня 2023 року, у задоволенні адміністративного позову відмовив.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду постановою від 4 квітня 2024 року касаційну скаргу Муратова О.М. залишила без задоволення, а постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 20 грудня 2023 року – без змін.

1.2. Автор клопотання просить перевірити частини другу, третю статті 10, пункт 3 частини першої статті 39 Закону на відповідність статті 8, частині другій статті 19, частині шостій статті 43 Конституції України.

На думку Муратова О.М., оспорюваними приписами Закону не встановлено строку розгляду новопризначеним головою місцевої державної адміністрації заяви заступника голови місцевої державної адміністрації про припинення його повноважень; не визначено форми, у якій має бути ухвалене рішення голови місцевої державної адміністрації про продовження виконання обов'язків його заступником; не встановлено юридичних наслідків продовження виконання заступником новопризначеного голови місцевої державної адміністрації своїх обов'язків, чим порушено його право, гарантоване частиною шостою статті 43 Конституції України, відповідно до якої „громадянам гарантується захист від незаконного звільнення“.

До конституційної скарги долучено копії судових рішень у справі Муратова О.М., зокрема рішення Одеського окружного адміністративного суду від 29 серпня 2023 року, постанови П'ятого апеляційного адміністративного суду від 20 грудня 2023 року, постанови колегії суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 4 квітня 2024 року.

Обґрунтовуючи свої твердження, Муратов О.М. посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, приписи

Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Закону, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Твердячи про порушення оспорюваними приписами Закону частини шостої статті 43 Конституції України, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на законодавчі приписи щодо порядку припинення повноважень та звільнення заступників голів місцевих державних адміністрацій, порівнюючи їх із приписами Закону в редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України“ від 7 жовтня 2010 року № 2592–VI, які містили вимогу щодо

погодження з Кабінетом Міністрів України звільнення заступників голів місцевих державних адміністрацій.

Проте автор клопотання не навів доводів на обґрунтування того, що оспорюваними приписами Закону порушено право, гарантоване громадянам частиною шостою статті 43 Основного Закону України, оскільки він не врахував природи відносин публічної служби на посадах у місцевих державних адміністраціях та їх урегулювання частиною третьою статті 118 Конституції України.

Отже, Муратов О.М. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності частин другої, третьої статті 10, пункту 3 частини першої статті 39 Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Муратова Олега Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, третьої статті 10, пункту 3 частини першої статті 39 Закону України „Про місцеві державні адміністрації“ від 9 квітня 1999 року № 586–XIV зі змінами на підставі

пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**